

Луковичните цветя

Рано напролет, преди храстите и многогодишните цветя да се раззеленят и цъфнат, градината може да се оживи с циклами, анемоне, синчеи и нарциси

Един от най-романтичните начини да се внесе цвят и аромат в градината са луковичните цветя. В този сезон цъфтят кокичетата, някои видове циклами и ириси. Разнообразието им е най-голямо от началото на пролетта до началото на лятото, когато цъфтят минзухарите, нарцисите, зюмбюлите, мускарито, лалетата. Характерно за луковичните е, че те са атрактивни само през периода на цъфтежа си. През останалото време на годината са в спящо състояние – нямат листа и цветове. Това си има и своите предимства. Прави ги подходящи за засаждане в микс бордери (смесени групи от цветя), в съдове и за натурализиране в тревата.

Повечето луковични растения са непретенциозни, могат да растат при всякакви условия освен на дебела сянка. Все пак предпочитат слънчевите места с влажна, но добре дренирана почва. Цветята със светли багри като бяло или бледорозово греят на зряч и са ефектни, посадени на сянка. Луковичните цве-

тя изглеждат най-добре, когато са засадени на големи групи с конкретна форма или „се разливат“ на пейзажни петна в тревата.

Групи Цветните групи с конкретна форма могат да са чисти или смесени. В чистите групи (от един вид растение) се търси въздействието на хомогенния цвят. В смесените групи растенията се подбират така, че да цъфтят последователно, за да се осигури дълъг цъфтежен период. Едрите групи с конкретна форма са подходящи за засаждане покрай алеи и като преден план пред храсти и многогодишни цветя. (Класически избор например са зюмбюлите и лалетата заради техните скулптурни силиуети.) Пейзажните групи са красиви както чисти, така и смесени с ниски почвопокритивни растения като аюга, бръшлян или винка, с които образуват пъстър цветен килим.

Под дървета Луковичните цветя допълват перфектно единичните или групните от по две-три големи изразителни

широколистни дървета. Те внасят цвят в градината преди разлистването на дърветата, когато короните им са все още ажурни, а сянката им – лека. Тогава почвата под тях е влажна, осветена от слънцето и е идеална за минзухари, анемоне, нарциси, сцила.

Рано напролет луковичните цветя могат да допълнят цветново или да контрастират на най-ранноцъфтящите дървета и храсти. Белите луковични растения например допълват белите цветове на декоративните череши, розово-лилавите циклами контрастират на жълтите цветове на форзицията. А изрязаните форми на минзухарите си хармонизират с чашковидните цветове на магнолията.

Горската градина Много от луковичните цветя се чувстват комфортно в гората, смесвайки се с други горски растения като папрати, кукуряк и иглика. Добре е луковиците да се подберат така, че да има последователност във времето на цъфтежа им, контраст на фор-

Верджиния Костова